32003D1230

DECYZJA NR 1230/2003/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 26 czerwca 2003 r.
przyjmująca wieloletni program działania w dziedzinie energii: „Inteligentna Energia – Europa" (2003–2006)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji [1],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [2],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów [3],

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu [4],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zasoby naturalne, których rozważne i racjonalne wykorzystywanie jest przewidziane w art. 174 Traktatu, obejmują, oprócz odnawialnych źródeł energii, ropę, gaz ziemny i paliwa stałe, które stanowią podstawowe źródła energii, lecz są również głównymi źródłami emisji dwutlenku węgla. Wspieranie środków na poziomie międzynarodowym w celu przeciwdziałania regionalnym lub światowym problemom związanym z ochroną środowiska są jednym z głównych celów tego artykułu.

(2) Komunikat Komisji zatytułowany „Zrównoważona Europa na rzecz lepszego świata: strategia Unii Europejskiej dla stałego rozwoju" przedstawiona na szczycie Rady Europejskiej w Göteborgu w dniach 15 i 16 czerwca 2001 r. obejmuje emisje gazów cieplarnianych oraz zanieczyszczenia powodowane przez transport jako jedne z głównych przeszkód w utrzymaniu stałego rozwoju. Przezwyciężenie tych przeszkód oznacza przyjęcie nowego podejścia w polityce wspólnotowej na rzecz przybliżenia jej poszczególnym obywatelom i przedsiębiorstwom w celu zmiany wzorców konsumpcyjnych oraz inwestycyjnych.

(3) Rada Europejska na szczycie w Göteborgu przyjęła strategię na rzecz stałego rozwoju oraz dodała wymiar ochrony środowiska do lizbońskiego procesu w zakresie zatrudnienia, reformy gospodarczej oraz spójności społecznej.

(4) Środki odnoszące się do efektywności energetycznej oraz odnawialnych źródeł energii są ważnymi elementami działania niezbędnego do wykonania postanowień Protokołu z Kioto, jak przewidziano w Europejskim Programie Zmian Klimatu (ECCP). Zmiany fizyczne dostrzegane w Europie oraz w innych częściach świata uwidaczniają potrzebę szybkiego działania.

(5) W zielonej księdze zatytułowanej „W kierunku europejskiej strategii dla bezpieczeństwa dostaw energii" zwraca się uwagę na to, że Unia Europejska staje się coraz bardziej zależna od zewnętrznych źródeł energii oraz że zależność ta może wzrosnąć do 70 % za 20-30 lat (w porównaniu do 50 % obecnie) i w związku z tym podkreśla się potrzebę zrównoważenia polityki dostaw z wyraźnymi działaniami dotyczącymi polityki popytu oraz wymaga się rzeczywistej zmiany zachowania konsumentów tak, aby skierować popyt na lepiej zarządzane, bardziej wydajne i bardziej przyjazne dla środowiska zużycie, w szczególności w dziedzinie transportu i budownictwa oraz aby dać pierwszeństwo rozwojowi nowych i odnawialnych źródeł po stronie dostaw energii w celu sprostania wyzwaniu globalnego ocieplenia.

(6) W swojej rezolucji w sprawie zielonej księgi: „W kierunku europejskiej strategii dla bezpieczeństwa dostaw energii" [5] Parlament Europejski wskazał efektywność energetyczną i oszczędzanie jako najważniejszy priorytet. Parlament Europejski wezwał do wspierania „inteligentnego" podejścia do wykorzystania energii w celu stworzenia w Europie najbardziej efektywnej energetycznie gospodarki na świecie.

(7) Komunikat Komisji w sprawie planu działania dla poprawy efektywności energetycznej we Wspólnocie Europejskiej zakłada podniesienie efektywności energetycznej o dodatkowy 1 % rocznie w porównaniu do cyfry 0,6 %, która odpowiada tendencji zanotowanej w okresie ostatnich dziesięciu lat. Jeżeli ten cel zostanie osiągnięty, dwie trzecie potencjalnych oszczędności energetycznych, które ocenia się na 18 % całkowitego zużycia, mogłoby zostać zrealizowane do 2010 r. W planie działania proponowane są

[1] Dz.U. C 203 E z 27.8.2002, str. 47.
[2] Dz.U. C 61 z 14.3.2003, str. 38.
[3] Dz.U. C 73 z 26.3.2003, str. 41.
[4] Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 3 lutego 2003 r. (Dz.U. C 64 E z 18.3.2003, str. 13) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 maja 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 16 czerwca 2003 r.

[5] Dz.U. C 140 E z 13.6.2002, str. 543.

środki legislacyjne i działania wspierające. Wdrożenie planu działania wymaga również ustanowienia efektywnych systemów monitoringu i działań następczych.

(8) Komunikat Komisji zatytułowany „Energia dla przyszłości: odnawialne źródła energii – biała księga strategii i planu działania Wspólnoty" zaleca jako cel indykatywny 12 % energii ze źródeł odnawialnych w wewnętrznym zużyciu energii we Wspólnocie brutto do 2010 r. Rada w swojej rezolucji z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie odnawialnych źródeł energii [1], a także Parlament Europejski w swojej rezolucji w sprawie białej księgi, podkreślili potrzebę znacznego, trwałego wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii we Wspólnocie i przyjęli strategię i plan działania proponowany przez Komisję, włącznie ze wzmocnieniem programów wspierających odnawialne źródła energii. Plan działania przewiduje środki dla wspierania i rozwoju odnawialnych źródeł energii. Komunikat Komisji w sprawie wdrażania wspólnotowej strategii i planu działania w dziedzinie odnawialnych źródeł energii (1998–2000) odnotowuje uzyskany postęp, lecz podkreśla potrzebę dalszych wysiłków na poziomie wspólnotowym oraz na poziomie krajowym dla osiągnięcia tych celów, w szczególności nowego prawodawstwa w dziedzinie odnawialnych źródeł energii i ich wsparcia.

(9) Dyrektywa 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych [2] wymaga, aby Państwa Członkowskie ustaliły indykatywne cele krajowe zgodne z ogólnym indykatywnym celem Wspólnoty wynoszącym 12 % krajowego zużycia energii brutto do 2010 r., w szczególności z 22,1 % indykatywnym udziałem energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w całkowitym zużyciu energii elektrycznej we Wspólnocie do 2010 r.

(10) Rezolucja w sprawie wykorzystania odnawialnych źródeł energii w państwach AKP [3] przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 1 listopada 2001 r. „żąda od Komisji włączenia stałych dostaw energii w szczególności poprzez efektywność energetyczną i wykorzystanie odnawialnych form energii jako priorytetowego obszaru działania do nowej strategii polityki rozwoju".

(11) „Końcowy plan wykonania" światowego szczytu w sprawie stałego rozwoju, uzgodniony dnia 2 września 2002 r., zobowiązał kraje sygnatariuszy, włącznie z UE, do wysiłków na rzecz:

— znaczącego wzrostu całkowitego udziału odnawialnych źródeł energii w zestawieniu źródeł energii,

— stworzenia korzystnych warunków dla odnawialnych źródeł energii w odniesieniu do innych źródeł energii,

— wspierania wzmożonych działań badawczo-rozwojowych w dziedzinie odnawialnych źródeł energii, efektywności energetycznej oraz czystszych konwencjonalnych technologii paliwowych, oraz

— zaopatrzenia krajów rozwijających się w zasoby finansowe w celu prowadzenia ekspertyz energetycznych, włącznie z odnawialnymi źródłami energii, efektywnością energetyczną oraz czystszymi konwencjonalnymi technologiami paliwowymi,

w celu osiągnięcia stałego rozwoju.

(12) Inicjatywa partnerska UE „Inicjatywa energetyczna dla likwidacji ubóstwa i stałego rozwoju", rozpoczęta dnia 1 września 2002 r., jest oparta na lepszej efektywności energetycznej oraz zwiększonym wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii, przy czym kilka krajów rozwijających się oraz organizacji regionalnych, jak również organizacji sektora prywatnego oraz obywatelsko-społecznych przyłączyły się już do tej inicjatywy, której zasady i strategia zostały ustanowione w „Komunikacie Komisji w sprawie współpracy w dziedzinie energii z krajami rozwijającymi się".

(13) Ponieważ wiele środków wspólnotowych w sprawie efektywności energetycznej, w szczególności etykietowanie urządzeń elektrycznych, elektronicznych, biurowych i telekomunikacyjnych oraz normalizacja sprzętu oświetleniowego, grzewczego i klimatyzacyjnego, nie ma charakteru obowiązującego w Państwach Członkowskich, istnieje potrzeba utworzenia szczególnych programów wspierających na poziomie wspólnotowym dla stworzenia warunków dla postępu w kierunku trwałych systemów energetycznych.

(14) Powyższe odnosi się do środków wspólnotowych dla osiągnięcia większej penetracji rynku odnawialnych źródeł energii, w szczególności normalizacji urządzeń, które produkują lub zużywają odnawialne źródła energii.

(15) Decyzja Rady 1999/21/WE, Euratom z dnia 14 grudnia 1998 r. przyjmująca wieloletni ramowy program działań w sektorze energetycznym (1998–2002) i związane z nim środki [4], decyzje w sprawie programów szczególnych, a mianowicie decyzja Rady 1999/22/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. przyjmująca wieloletni program studiów, analiz,

[1] Dz.U. C 198 z 24.6.1998, str. 1.
[2] Dz.U. L 283 z 27.10.2001, str. 33.
[3] Dz.U. C 78 z 2.4.2002, str. 35.
[4] Dz.U. L 7 z 13.1.1999, str. 16.

prognoz i innych związanych prac w sektorze energetycznym (1998–2002) ([1]) – program ETAP, decyzja Rady 1999/23/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. przyjmująca wieloletni program ramowy dla wzmocnienia współpracy międzynarodowej w sektorze energetycznym (1998–2002) ([2]) – program Synergy, decyzja Rady 1999/24/WE, Euratom z dnia 14 grudnia 1998 r. przyjmująca wieloletni program działań technicznych wspierających czyste i wydajne wykorzystywanie paliw stałych (1998–2002) ([3]) – program Carnot, decyzja Rady 1999/25/Euratom z dnia 14 grudnia 1998 r. przyjmująca wieloletni program (1998–2002) działań w dziedzinie atomistyki, związanych z bezpiecznym transportem materiałów radioaktywnych oraz środkami ochronnymi i współpracą przemysłową w celu propagowania niektórych aspektów bezpieczeństwa instalacji nuklearnych w krajach biorących obecnie udział w programie Tacis ([4]) – program SURE, decyzja 646/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 lutego 2000 r. przyjmująca wieloletni program wspierania odnawialnych źródeł energii we Wspólnocie (1998–2002) ([5]) – program Altener, oraz decyzja 647/2000/WE Parlamentu Europejskiemu i Rady z dnia 28 lutego 2000 r. przyjmująca wieloletni program wspierania efektywności energetycznej (1998–2002) ([6]) – program SAVE wygasły w dniu 31 grudnia 2002 r.

(16) Zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji 1999/21/WE, Euratom Komisja przy pomocy niezależnych ekspertów wykonała zewnętrzną ocenę wymienionego wyżej programu ramowego oraz programów szczególnych. W swoim sprawozdaniu oceniający eksperci uznali ważność, w szczególności programów Altener, SAVE, Synergy i ETAP w kontekście wdrażania strategii energetycznej oraz strategii wspólnotowej na rzecz stałego rozwoju. Eksperci zwrócili uwagę na brak środków na te programy, biorąc pod uwagę rzeczywiste potrzeby, oraz zasugerowali, że środki te powinny zostać zwiększone.

(17) Wydaje się uzasadnione zwiększenie ram finansowych na jeszcze bardziej wszechstronny program „Inteligentna Energia – Europa".

(18) Biorąc pod uwagę strategię wspólnotową na rzecz stałego rozwoju oraz rezultaty oceny programów ramowych, należy podjąć kroki dla wzmocnienia wsparcia wspólnotowego w tych dziedzinach energii, które wnoszą wkład w stały rozwój, poprzez zgrupowanie ich w jednym programie – „Inteligentna Energia – Europa" obejmującym cztery szczególne obszary.

(19) Znaczenie oraz powodzenie wsparcia wspólnotowego na rzecz odnawialnych źródeł energii w ramach programu Altener w okresie 1993–2002 r., uzasadniają włączenie do obecnego programu szczególnego obszaru dotyczącego odnawialnych źródeł energii – „Altener".

(20) Potrzeba wzmocnienia wsparcia wspólnotowego na rzecz racjonalnego wykorzystania energii oraz powodzenie programu SAVE w okresie 1991–2002 r. uzasadnia włączenie do obecnego programu szczególnego obszaru dotyczącego efektywności energetycznej – „SAVE".

(21) Polepszanie wykorzystania energii w sektorze transportowym, włącznie ze zróżnicowaniem paliw, tam gdzie rozwój nowych źródeł energii, takich jak wodór lub odnawialne źródła energii może odegrać istotną rolę, jest niezwykle ważne dla wysiłków Wspólnoty w celu ograniczenia negatywnego wpływu transportu na środowisko. Uzasadnia to włączenie do programu „Inteligentna Energia – Europa" szczególnego obszaru dotyczącego aspektów energetycznych w transporcie – „STEER".

(22) Potrzeba wsparcia najlepszych praktyk rozwijanych we Wspólnocie w dziedzinie odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej, jak również jej transferu w szczególności do krajów rozwijających się, jest jednym z priorytetów Wspólnoty w odniesieniu do zobowiązań międzynarodowych, wraz ze wzmocnieniem współpracy w sprawie stosowania elastycznych mechanizmów zgodnie z Protokołem z Kioto. W celu zapewnienia ciągłości w odniesieniu do poprzedniego programu Synergy dotyczącego działań w wymienionych obszarach do obecnego programu należy włączyć szczególny obszar obejmujący wsparcie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej w ramach wsparcia międzynarodowego – „COOPENER".

(23) Wymiana know-how, najlepszej praktyki i wyników projektu, koordynacja w ramach programu oraz z innymi rodzajami polityki wspólnotowej, ciągłość istniejących programów, stabilność zasad uczestnictwa, dostateczne zasoby ludzkie, a także szybkie wdrożenie będą istotne dla powodzenia programu „Inteligentna Energia – Europa". W związku z tym organizacje państwowe, regionalne lub lokalne mogą odegrać użyteczną rolę we wniesieniu wkładu do wdrożenia tego programu wraz z odpowiadającymi programami krajowymi.

(24) Zintegrowane osiąganie równości stanowi ważny aspekt wszystkich programów Wspólnoty i dlatego powinno być uwzględnione w ramach programu „Inteligentna Energia – Europa".

(25) Niniejsza decyzja ustanawia, na cały okres trwania programu, ramy finansowe stanowiące dla organów

([1]) Dz.U. L 7 z 13.1.1999, str. 20.
([2]) Dz.U. L 7 z 13.1.1999, str. 23.
([3]) Dz.U. L 7 z 13.1.1999, str. 28.
([4]) Dz.U. L 7 z 13.1.1999, str. 31.
([5]) Dz.U. L 79 z 30.3.2000, str. 1.
([6]) Dz.U. L 79 z 30.3.2000, str. 6.

budżetowych najważniejszy punkt odniesienia, w rozumieniu pkt 33 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej [1].

(26) Ponieważ cele proponowanego programu, który dotyczy wdrożenia strategii wspólnotowej w dziedzinie energii przyczyniającej się do stałego rozwoju nie mogą być osiągane w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie działające indywidualnie z uwagi na konieczność prowadzenia kampanii wspierania i wymiany, na podstawie ścisłej współpracy na skalę europejską między różnymi podmiotami na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym i z tego względu cele te mogą być lepiej osiągane na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości ustanowioną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności ustanowioną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.

(27) Przepisy niniejszej decyzji pozostają bez uszczerbku dla art. 87 i 88 Traktatu, w szczególności dla wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla ochrony środowiska.

(28) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji [2],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wieloletni program działań w dziedzinie energii „Inteligentna Energia – Europa", określany dalej jako „niniejszy program", zostaje przyjęty na okres 2003–2006.

2. Niniejszy program wspiera stały rozwój w odniesieniu do energii, wnosząc zrównoważony wkład w osiągnięcie następujących celów głównych: bezpieczeństwo dostaw energii, konkurencyjność oraz ochrona środowiska.

3. Niniejszy program ma na celu spójność gospodarczą i społeczną oraz wzrost przejrzystości, spójności i komplementarności wszystkich działań i innych związanych z tym środków w dziedzinie energii, tworząc w ten sposób skuteczne połączenia między tymi środkami a działaniami przeprowadzonymi w ramach innych polityk Wspólnoty i Państw Członkowskich.

Artykuł 2

Cele szczególne niniejszego programu są następujące:

a) zapewnienie czynników potrzebnych do wsparcia efektywności energetycznej, zwiększonego wykorzystywania odnawialnych źródeł energii oraz zróżnicowania energetycznego, takich jak poprzez nowe rozwijające się i odnawialne źródła energii, w tym w transporcie, poprawy trwałości, rozwoju potencjału regionów, w szczególności regionów peryferyjnych, również wysp, oraz przygotowania środków legislacyjnych niezbędnych do osiągnięcia tych celów strategicznych;

b) rozwój środków i instrumentów, które mogą zostać użyte przez Komisję i Państwa Członkowskie w działaniach następczych, monitoringu i ocenie oddziaływania środków przyjętych przez Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie w dziedzinie efektywności energetycznej oraz odnawialnych źródeł energii, włącznie z aspektami energetycznymi w transporcie;

c) wspieranie wydajnych i inteligentnych wzorców wytwarzania i zużywania energii na podstawie pewnych i trwałych podstaw poprzez podnoszenie świadomości, w szczególności poprzez system edukacyjny, oraz wspieranie wymiany doświadczeń i know-how między głównymi zainteresowanymi partnerami, ogólnie między przedsiębiorcami i obywatelami, poprzez wspieranie działań skierowanych na zwiększenie inwestycji w nowo powstające technologie i przez zachęcanie do rozprzestrzeniania najlepszych praktyk i najlepszych dostępnych technologii, a także poprzez wsparcie na poziomie międzynarodowym.

Artykuł 3

1. Struktura obecnego programu obejmuje cztery szczególne obszary:

a) „SAVE", który dotyczy poprawy efektywności energetycznej oraz racjonalnego wykorzystania energii, w szczególności w sektorze budowlanym i przemysłowym, z wyjątkiem działań zawartych w programie STEER, włącznie z przygotowaniem środków legislacyjnych i ich zastosowaniem;

b) „ALTENER", który dotyczy wspierania nowych i odnawialnych źródeł energii dla scentralizowanej i zdecentralizowanej produkcji energii elektrycznej i ciepła oraz ich integracji z lokalnym środowiskiem i systemami energetycznymi, z wyjątkiem działań zawartych w programie STEER, włącznie z przygotowaniem środków legislacyjnych i ich zastosowaniem;

[1] Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.
[2] Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

c) „STEER", który dotyczy wspierania inicjatyw związanych z wszelkimi aspektami energetycznymi w transporcie, zróżnicowaniem paliw, poprzez rozwój nowych i odnawialnych źródeł energii, promocję paliw odnawialnych oraz efektywność energetyczną w transporcie, włącznie z przygotowaniem środków legislacyjnych i ich zastosowaniem;

d) „COOPENER", który dotyczy wspomagania inicjatyw związanych ze wsparciem odnawialnych źródeł energii oraz efektywnością energetyczną w krajach rozwijających się, w szczególności w ramach współpracy Wspólnoty z krajami rozwijającymi się w Afryce, Azji, Ameryce Łacińskiej i Pacyfiku.

2. „Działania kluczowe" będące inicjatywami łączącymi kilka wymienionych wyżej obszarów szczególnych i/lub dotyczącymi pewnych priorytetów wspólnotowych, takich jak stały rozwój w regionach peryferyjnych, określonych w art. 299 ust. 2 Traktatu, mogą zostać rozpoczęte.

Artykuł 4

1. Dla każdego z czterech obszarów szczególnych oraz działań kluczowych, określonych w art. 3, finansowanie przez Wspólnotę w ramach programu obejmie działania lub projekty dotyczące:

a) wspierania stałego rozwoju, bezpieczeństwa dostaw energii w ramach rynku wewnętrznego, konkurencyjności i ochrony środowiska, włącznie z rozwojem systemów normalizacji, etykietowania i certyfikacji, długoterminowych dobrowolnych zobowiązań, które mają zostać uzgodnione z branżą przemysłową i innymi zainteresowanymi podmiotami, jak również studiów perspektywistycznych, studiów strategicznych na podstawie wspólnych analiz oraz regularnego nadzoru rozwoju tendencji rynkowych i energetycznych, włącznie z przygotowaniem przyszłych środków legislacyjnych lub przeglądem istniejącego prawodawstwa;

b) tworzenia, rozszerzania lub reorganizacji struktur i instrumentów stałego rozwoju w dziedzinie energii, włącznie z lokalnym i regionalnym planowaniem i zarządzaniem energetyką oraz rozwoju właściwych produktów finansowych i instrumentów rynkowych;

c) wspierania trwałych systemów energetycznych i urządzeń w celu przyspieszenia ich przenikania na rynek oraz stymulowania inwestycji w celu ułatwienia przejścia od prezentacji do wprowadzenia do obrotu bardziej wydajnych technologii, włącznie z upowszechnianiem najlepszych praktyk i nowych ogólnych technologii, kampanii uświadamiających i tworzenia struktur instytucjonalnych skierowanych na wdrażanie mechanizmu czystego rozwoju oraz wspólnego wdrożenia w ramach Protokołu z Kioto;

d) rozwoju struktur informacji, edukacji i szkolenia; wykorzystywania wyników, wspierania i upowszechniania know-how i najlepszych praktyk obejmujących wszystkich konsumentów, upowszechniania wyników działań i projektów oraz współpracy z Państwami Członkowskimi poprzez sieci operacyjne na poziomie wspólnotowym i międzynarodowym;

e) monitoringu wdrażania oraz wpływu inicjatyw wspólnotowych, oraz środków wspierania;

f) oceny wpływu działań i projektów finansowanych w ramach programu.

2. W ramach niniejszego programu pomoc finansowa przydzielana na działania lub projekty w czterech obszarach szczególnych oraz działaniach kluczowych, określonych w art. 3, jest ustalana w na podstawie wspólnotowej wartości dodanej proponowanego działania i zależy od jego korzyści i oczekiwanego wpływu. Gdzie stosowne, przyznane zostaje pierwszeństwo małym i średnim przedsiębiorstwom oraz regionalnym i lokalnym inicjatywom.

Pomoc nie może przekraczać 50 % kosztu całkowitego działania lub projektu, pozostała część jest pokrywana z publicznych lub prywatnych funduszy, lub ich kombinacji. Pomoc może jednakże pokrywać cały koszt niektórych działań, takich jak studia, upowszechnianie wyników projektu i inne działania dla przygotowania, uzupełnienia, wdrażania i oceny wpływu środków strategii i polityki wspólnotowej, oraz wszelkie środki proponowane przez Komisję w celu zachęcania do wymiany doświadczeń i know-how, aby poprawić koordynację między inicjatywami wspólnotowymi a inicjatywami krajowymi, międzynarodowymi i innymi.

Wszystkie koszty odnoszące się do działań lub projektów podjętych z inicjatywy Komisji, które zostały do takich zaliczone, zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) są pokrywane przez Wspólnotę.

3. W celu przyczynienia się do upowszechniania wyników projektu Komisja udostępnia sprawozdania z działań i projektów, w stosownych przypadkach w formie elektronicznej.

Artykuł 5

1. W ciągu sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszej decyzji Komisja ustala program pracy po konsultacji z komitetem określonym w art. 8 ust. 1. Wymieniony program pracy jest oparty na zasadach określonych w art. 1 ust. 2, art. 2, 3 i 4. Program jest przygotowywany i uaktualniany zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 ust. 2.

2. Program pracy określa szczegółowo:

a) wytyczne dla każdego z obszarów szczególnych i działań kluczowych, określonych w art. 3 w celu wdrożenia celów i priorytetów ustanowionych w art. 1 ust. 2, art. 2, 3 i 4, przy uwzględnieniu wartości dodanej, którą zapewniają wszystkie proponowane środki na poziomie wspólnotowym w porównaniu z obecnie istniejącymi środkami;

b) uzgodnienia dotyczące wdrożenia, rozróżniające działania przewidziane z inicjatywy Komisji i działania z inicjatywy sektora i/lub właściwego rynku, jak również uzgodnienia finansowe oraz rodzaj i zasady udziału;

c) kryteria doboru, odzwierciedlające cele wymienione w niniejszej decyzji oraz uzgodnienia dla zastosowania ich w każdym rodzaju działania oraz metodę i instrumenty monitoringu oraz wykorzystania wyników działań i/lub projektów, włącznie z określeniem wskaźników wydajności;

d) orientacyjny harmonogram wdrożenia programu pracy, w szczególności w odniesieniu do treści zaproszeń do składania ofert;

e) szczegółowe zasady dla koordynacji i powiązania z istniejącą polityką wspólnotową. Należy określić procedurę rozwoju i wdrażania działań skoordynowanych z działaniami prowadzonymi przez Państwa Członkowskie w dziedzinie trwałej energetyki. Celem jest zapewnienie wartości dodanej w porównaniu ze środkami podjętymi przez każde Państwo Członkowskie działające we własnym zakresie. Środki te umożliwiają osiągnięcie optymalnego połączenia różnych instrumentów, które są do dyspozycji zarówno Wspólnoty, jak i Państw Członkowskich;

f) w miarę potrzeby, uzgodnienia operacyjne w celu zachęcenia do udziału w programie regionów odległych i peryferyjnych, włącznie z wyspami, oraz udziału małych i średnich przedsiębiorstw.

Zasady wspólnotowe dotyczące publicznego dostępu do informacji, przejrzystość i zintegrowane osiąganie równości są uwzględniane w całym zakresie programu.

Artykuł 6

1. Ramy finansowe na wdrożenie niniejszego programu na okres 2003–2006 r. są ustalone na 200 mln EUR.

Wartość rocznych środków zatwierdzana jest przez organ budżetowy w ramach ograniczeń perspektywy finansowej.

Finansowe kwoty referencyjne są ustanawiane na bazie orientacyjnej dla każdego szczególnego obszaru. Indykatywny podział tej kwoty podano w Załączniku. Alokacja budżetowa między obszary jest elastyczna w celu podejmowania skuteczniejszych działań wobec zmieniających się potrzeb sektora; może zostać zmieniona za zgodą komitetu określonego w art. 8.

2. Uzgodnienia dotyczące wspólnotowej pomocy finansowej dla działań podjętych w ramach niniejszego programu są ustanawiane zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich [1].

Artykuł 7

Komisja jest odpowiedzialna za wykonanie niniejszego programu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 ust. 2.

Artykuł 8

1. Komisja jest wspomagana przez komitet.

2. W przypadku gdy przywołuje się niniejszy ustęp, mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 9

1. Komisja sporządza roczny przegląd postępów w realizacji programu oraz działań podjętych w czterech obszarach szczególnych, jak również w działaniach kluczowych, określonych w art. 3, następnie Komisja przedkłada sprawozdanie z powyższego przeglądu Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów.

2. Pod koniec drugiego roku stosowania programu, a w każdym przypadku przed wysunięciem jakichkolwiek propozycji w sprawie następnego programu, Komisja zbiera i przekazuje swoje wnioski odnośnie do zewnętrznej oceny wdrażania działań wspólnotowych w ramach niniejszego programu. Ocena zewnętrzna jest wykonywana przez niezależnych ekspertów. Komisja przekazuje swoje wnioski odnośnie do tej oceny z uwzględnieniem, w stosownym przypadku, w szczególności w świetle rozszerzenia, wszelkich dostosowań do obecnego programu Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów, przed przedłożeniem swoich propozycji w tej sprawie lub w kwestii następnych programów.

[1] Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

Artykuł 10

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 i 3 udział w niniejszym programie jest otwarty dla wszelkich osób prawnych, zarówno publicznych jak prywatnych, mających siedzibę na terytorium Państw Członkowskich.

2. Niniejszy program jest otwarty dla udziału krajów kandydujących, zgodnie z warunkami ustanowionymi w europejskich układach stowarzyszeniowych, w ich dodatkowych protokołach oraz decyzjach odpowiednich rad stowarzyszeniowych, na podstawie odpowiednich dwustronnych porozumień.

3. Podobnie, program jest otwarty dla udziału krajów EFTA/EOG na podstawie dodatkowych funduszy oraz zgodnie z procedurami do uzgodnienia z tymi krajami.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 czerwca 2003 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
P. COX	A. TSOCHATZOPOULOS
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Indykatywny podział niezbędnych kwot szacunkowych [1]

mln EUR

Obszary działania	2003–2006
1. Poprawa efektywności energetycznej oraz racjonalne wykorzystanie energii	69,8
2. Nowe i odnawialne źródła energii oraz zróżnicowanie wytwarzania energii	80
3. Aspekty energetyczne w transporcie	32,6
4. Wsparcie odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej na poziomie międzynarodowym, w szczególności w krajach rozwijających się	17,6
Suma	200 [2] [3]

[1] Niniejszy podział jest indykatywny. Alokacja budżetowa między dziedzinami jest elastyczna w celu lepszego oddziaływania wraz ze zmieniającymi się potrzebami sektora.

[2] Dodatkowy wkład odzwierciedlający ilość, wielkość oraz szczególne potrzeby nowych Państw Członkowskich jest przewidywany od 2004 r. jako wynik rozszerzenia Unii Europejskiej. Komisja może zaproponować ten wkład w kwocie co najmniej 50 mln EUR.

[3] Budżet agencji wykonawczej może zostać określony przez organ budżetowy jako wartość procentowa całkowitego budżetu programu.